

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. balandžio 29 d.*

Byloje C-230/08

dėl *Østre Landsret* (Danija) 2008 m. gegužės 20 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2008 m. gegužės 28 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Dansk Transport og Logistik

prieš

Skatteministeriet,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro antrosios kolegijos pirmininkas J. N. Cunha Rodrigues, einantis trečiosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai A. Rosas, U. Löhms (pranešėjas), A. Ó Caoimh ir A. Arabadžiev,

* Proceso kalba: danų.

generalinė advokatė V. Trstenjak,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2009 m. gegužės 13 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Dansk Transport og Logistik*, atstovaujamos *advokat C. Alsøe*,

— Danijos vyriausybės, atstovaujamos R. Holdgaard, padedamo *advokat P. Biering*,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato G. Albenzio*,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos C. Wissels ir M. de Grave,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos S. Schønberg ir L. Bouyon,

susipažinęs su 2009 m. rugsėjo 3 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašyme priimti prejudicinį sprendimą prašoma išaiškinti 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), su pakeitimais, padarytais 1999 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu Nr. 955/1999 (OL L 119, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 9 t., p. 221, toliau – Muitinės kodeksas), 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), su pakeitimais, padarytais 1999 m. liepos 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1662/1999 (OL L 197, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 9 t., p. 282, toliau – Įgyvendinimo nuostatos), 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais, ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole (OL L 76, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 179), su pakeitimais, padarytais 1996 m. gruodžio 30 d. Tarybos direktyva 69/99/EB (OL L 8, 1997, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 307, toliau – Akcizų direktyva), ir 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23), su pakeitimais, padarytais 1999 m. spalio 22 d. Tarybos direktyva 1999/85/EB (OL L 277, p. 34; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 330, toliau – Šeštoji direktyva), nuostatas.

- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Dansk Transport og Logistik* (toliau – DTL) ir *Skatteministeriet* (Danijos mokesčių ir akcizų ministerija) dėl muito mokesčių, akcizų ir pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) surinkimo, kurių reikalauja muitinės ir mokesčių institucijos už su TIR knygele gabentas cigaretes, kurioms gabenti DTL išdavė TIR knygeles ir veikė kaip garantas.

Teisinis pagrindas

TIR tranzitui taikomos nuostatos

- 3 1975 m. lapkričio 14 d. Ženevoje pasirašyta Konvencija dėl tarptautinio krovinių gabenimo su TIR knygelėmis (toliau – TIR konvencija) Bendrijos vardu buvo patvirtinta 1978 m. liepos 25 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2112/78 (OL L 252, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 1 t., p. 208). Bendrijoje ši konvencija įsigaliojo 1983 m. birželio 20 d. (OL L 31, p. 13).
- 4 TIR konvencijos 4 straipsnyje nustatyta, kad „už krovinius, vežamus pagal TIR procedūrą, nereikalaujama mokėti importo ar eksporto muitų ir mokesčių arba pateikti užstato tarpinėse muitinės įstaigose.“
- 5 Šios konvencijos 5 straipsnis išdėstytas taip:

„1. Kroviniai, vežami pagal TIR procedūrą užplombuotomis kelių transporto priemonėmis, autotraukiniais arba konteineriais, tarpinėse muitinės įstaigose paprastai netikrinami.

2. Tačiau norint išvengti piktnaudžiavimo, muitinės išimties tvarka, ypač tais atvejais, kai įtariama, kad buvo padarytas pažeidimas, gali šiose įstaigose krovinių patikrinti.“

- 6 TIR konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „kiekviena Susitariančioji Šalis gali suteikti asociacijoms teisę tiesiogiai arba per asociacijas išduoti TIR knygeles ir būti garantai, jei laikomasi jos nustatytų sąlygų ir garantijų.“

- 7 TIR konvencijos 37 straipsnyje nustatyta, kad kai „neįmanoma nustatyti, kieno teritorijoje padarytas pažeidimas, laikoma, kad pažeidimas padarytas Susitariančiosios Šalies, kurioje jis buvo aptiktas, teritorijoje.“

Bendrijos teisės aktai

Muitų srities teisės aktai

- 8 Pagal muitinės kodekso 4 straipsnio 16 punkto c papunktį muitinės procedūra apima ir, be kita ko, muitinį sandėliavimą.

- 9 To paties kodekso 3 skirsnio „Sąlyginio neapmokestinimo procedūros ir ekonominio poveikio turinčios muitinės procedūros“ A punkte „Nuostatos, bendros kelioms procedūroms“ esančio 84 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad „kai

[85–90 straipsniuose] vartojama sąvoka „procedūra“, turi būti suprantama, kad ne Bendrijos prekių atveju ji apima muitinį sandėliavimą“.

10 Muitinės kodekso 98 straipsnyje nustatyta:

„1. Taikant muitinio sandėliavimo procedūrą muitinės sandėlyje leidžiama laikyti:

a) ne Bendrijos prekes, neapmokestinant šių prekių importo muitais ir netaikant joms prekybos politikos priemonių;

<...>

2. Muitinės sandėlis – tai bet kuri muitinės patvirtinta ir prižiūrima vieta, kurioje nustatytomis sąlygomis gali būti laikomos prekės.

<...>“

11 Minėto kodekso 202 straipsnyje nustatyta:

„1. Importo skola muitinei atsiranda:

a) neteisėtai įvežant į Bendrijos muitų teritoriją importo muitais apmokestinamas prekes;

arba

<...>

Taikant šį straipsnį neteisėtu įvežimu laikomas bet koks prekių įvežimas pažeidžiant 38–41 straipsnių ir 177 straipsnio antrosios įtraukos nuostatas.

2. Skola muitinei atsiranda neteisėto prekių įvežimo momentu.

<...>“

12 Muitinės kodekso 215 straipsnyje nustatyta:

„1. Skola muitinei atsiranda:

— toje vietoje, kurioje įvykdomi jos atsiradimą lemiantys veiksmai,

— jeigu tos vietos nustatyti negalima, toje vietoje, kurioje muitinė prekes pripažino esant tokioje padėtyje, kuriai susidarius atsiranda skola muitinei,

<...>

3. 217 straipsnio 1 dalyje nurodyta muitinė yra valstybėje narėje, kurioje skola muitinei atsiranda arba laikoma atsiradusia šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

<...>.“

13 Šio kodekso 217 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „kiekvieną importo maito arba eksporto maito sumą, sudarančią skolą muitinei (toliau – „maito suma“), muitinė apskaičiuoja tuojau pat, kai gauna reikiamus duomenis, ir įregistruoja ją apskaitos

registruose arba bet kuriose kitose jiems lygiavertėse duomenų laikmenose (įtraukimas į apskaitą)“.

14 To paties kodekso 233 straipsnyje nustatyta:

„Nepažeidžiant galiojančių nuostatų, susijusių su skolos muitinei egzistavimo trukme, ir tokios skolos neišieškojimu teisiškai pripažinus skolininką nemokiu, skola muitinei išnyksta:

<...>

c) jeigu deklaravus prekes muitinės procedūrai, sąlygojančiai prievolės sumokėti muitus atsiradimą, įforminti:

<...>

— tos prekės iki jų išleidimo sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos, muitinės nurodymu sunaikinamos, sunaikinamos arba perduodamos valstybės nuosavybėn vadovaujantis 182 straipsniu, arba sunaikinamos ar negrįžtamai prarandamos dėl faktinės prekių prigimties, nenumatytų aplinkybių arba *force majeure*;

- d) jeigu prekės, su kuriomis susijusi skola muitinei yra atsiradusi vadovaujantis 202 straipsniu, sulaikomos jų neteisėto įvežimo metu ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos.

Nepaisant to, prekių sulaikymo ir konfiskavimo atveju taikant baudžiamosios teisės aktus, kurie taikytini muitų teisės aktų pažeidimų atvejais, skola muitinei laikoma neišnykusia, jeigu pagal valstybės narės baudžiamosios teisės aktus nustatant skiriamų baudų dydžius remiamasi muitais arba jeigu skolos muitinei atsiradimas laikomas pagrindu baudžiamajai bylai iškelti.“

- 15 Įgyvendinimo nuostatų 454 straipsnyje išdėstytos, be kita ko, tam tikros nuostatos, susijusios su TIR konvencija, ir jame nustatyta:

„1. Šis straipsnis taikomas nepažeidžiant specialiųjų TIR <...> konvencijos nuostatų, susijusių su garantuojančiųjų asociacijų prievolėmis, atsirandančiomis TIR <...> knygelėlių naudojimo atvejais.

2. Jeigu nustatoma, kad tam tikroje valstybėje narėje buvo padarytas transporto operacijos, kuri buvo atliekama su TIR knygele <...>, pažeidimas arba nusižengimas, ta valstybė narė išieško mokėtinus muitus ir kitus privalomuosius mokėjimus vadovaudamasi Bendrijos arba nacionalinėmis nuostatomis, be to, tai nekliaudo iškelti baudžiamąsias bylas.

3. Jeigu neįmanoma nustatyti teritorijos, kurioje buvo padarytas pažeidimas arba nusižengimas, laikoma, kad toks pažeidimas arba nusižengimas buvo padarytas toje valstybėje narėje, kurioje jis buvo išaiškintas, išskyrus atvejus, kai per 455 straipsnio 1 dalyje nustatytą laiką pateikiami muitinei priimtini įrodymai, pagal kuriuos

įmanoma pripažinti, kad operacija buvo atlikta be pažeidimų, arba nustatyti faktinę pažeidimo arba nusižengimo padarymo vietą.

<...>“

16 Šio reglamento 867a straipsnis išdėstytas taip:

„1. Jei ne Bendrijos prekės yra neatlygintinai perduodamos valstybės nuosavybėn arba areštuojamos ar konfiskuojamos, laikoma, kad joms buvo įforminta muitinio sandėliavimo procedūra.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas prekes muitinė gali parduoti tik jei pirkėjas nedelsdamas atlieka formalumus, kad joms būtų įformintas muitinės sankcionuotas veiksmas.

<...>“

Akcizų direktyva

17 Akcizų direktyvos 4 straipsnyje „laikino akcizo mokėjimo atidėjimo režimo“ sąvoka apibrėžta kaip „produktų gamybai, perdirbimui, laikymui ir gabenimui taikomas apmokestinimo režimas, kai akcizo mokėjimas yra laikinai atidėtas“.

18 Šios direktyvos 5 straipsnio 1 ir 2 dalys išdėstytos taip:

„1. 3 straipsnio 1 dalyje nurodyti produktai tampa akcizų objektu juos pagaminus 2 straipsnyje apibrėžtoje Bendrijos teritorijoje arba jų importo į tą teritoriją metu.

„Akcizais apmokestinamo produkto importas“ – tokio produkto įvežimas į Bendrijos teritoriją <...>.

Tačiau jei įvežus produktą į Bendrijos teritoriją jis pateikiamas Bendrijos muitinės procedūrai, produktas laikomas importuotu, baigus Bendrijos muitinės procedūrą.

2. Nepažeidžiant nacionalinių ir Bendrijos muitų teisės nuostatų, kai akcizais apmokestinti produktai yra:

— į trečiąsias valstybes įvežami arba iš jų išvežami produktai <...> ir jiems taikoma viena iš sąlyginio neapmokestinimo procedūrų, išvardytų Muitinės kodekso 84 straipsnio 1 dalies a punkte, arba šie produktai sandėliuojami laisvoje zonoje arba laisvame sandėlyje,

<...>

už juos akcizų mokėjimas yra laikinai atidėtas.

<...>“

19 Tos direktyvos 6 straipsnyje nustatyta:

„1. Akcizas tampa mokėtinu, kai produktai išleidžiami vartojimui, arba nustačius trūkumus, kuriems esant akcizas turi būti sumokėtas pagal 14 straipsnio 3 dalį.

Akcizais apmokestinamų produktų išleidimas vartojimui – tai:

a) bet koks sąlyginio neapmokestinimo procedūros nebetaikymas, įskaitant ir neteisėtą;

<...>

- c) šių produktų importas, įskaitant ir neteisėtą, jeigu jiems nebuvo pritaikyta sąlyginio neapmokestinimo procedūra.

2. Taikomos apmokestinimo momentu valstybėje narėje, kurioje produktai išleidžiami vartojimui arba nustatomi trūkumai, galiojančios apmokestinimo sąlygos ir akcizų tarifai. Akcizai apskaičiuojami ir mokami kiekvienos valstybės narės nustatyta tvarka, laikantis nuostatos, kad visos valstybės narės savo produktams bei kitų valstybių narių produktams privalo taikyti tas pačias mokesčio apskaičiavimo bei mokėjimo procedūras.“

20 Akcizų direktyvos 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Jeigu akcizais apmokestinami produktai, kurie jau buvo išleisti vartojimui vienoje valstybėje narėje, komerciniais tikslais yra laikomi kitoje valstybėje narėje, tuomet akcizas turi būti sumokėtas toje valstybėje narėje, kurioje šie produktai yra laikomi.

2. Šiuo tikslu, nepažeidžiant 6 straipsnio, kai vienoje valstybėje narėje jau išleisti vartojimui, kaip apibrėžta 6 straipsnyje, produktai pristatomi, skirti pristatyti ar naudojami kitoje valstybėje narėje savarankiška ūkine veikla besiverčiančio prekybininko

verslo reikmėms arba viešųjų įstaigų reikmėms, akcizas turi būti sumokėtas toje kitoje valstybėje narėje.

3. Priklausomai nuo aplinkybių, akcizo mokestį privalo sumokėti pristatyti skirtus produktus pristatantis ar laikantis asmuo, arba produktus naudojimui kitoje nei ta, kurioje produktai jau buvo išleisti vartojimui, valstybėje narėje gaunantis asmuo, arba atitinkamas prekybininkas ar viešoji įstaiga.

<...>“

21 Akcizų direktyvos 8 straipsnyje nustatyta, kad „laikantis vidaus rinkos reguliavimo principų, akcizai privačių asmenų individualiam naudojimui įsigyjamiems bei jų gabenamiems produktams turi būti pritaikyti toje valstybėje narėje, kurioje šie produktai įsigyjami.“

22 Tos pačios direktyvos 9 straipsnio 1 dalis išdėstyta taip:

„Nepažeidžiant 6, 7 ir 8 straipsnių, akcizas tampa mokėtiniu, kai vartojimui vienoje valstybėje narėje skirti produktai komerciniais tikslais yra laikomi kitoje valstybėje narėje.“

Tokiu atveju mokestį toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra produktai, moka juos laikantis asmuo.“

Šeštoji direktyva

23 Šeštosios direktyvos 7 straipsnyje nustatyta:

„1. Prekių importas yra:

a) prekių, neatitinkančių Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 9 ir 10 straipsniuose nustatytų sąlygų <...>, įvežimas į Bendriją;

<...>

2. Prekių importo vieta yra ta valstybė narė, kurios teritorijoje prekės yra, kai jos įvežamos į Bendriją.

3. Nepaisant šio straipsnio 2 dalies nuostatų, jeigu šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytoms prekėms, kai jos įvežamos į Bendriją, yra taikoma viena iš 16 straipsnio 1 dalies B punkto a, b, c ir d papunkčiuose nurodytų procedūrų arba laikinojo įvežimo visiškai atleidžiant nuo importo maito procedūra, arba išorinio tranzito procedūra, tokių prekių importo vieta yra ta valstybė narė, kurios teritorijoje minėtos procedūros daugiau negali būti taikomos.

<...>“

24 Šios direktyvos 10 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas, kai prekės įvežamos. Jeigu įvežtoms į Bendriją prekėms taikoma viena iš 7 straipsnio 3 dalyje nurodytų procedūrų, apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas tik tada, kai prekėms ši procedūra daugiau negali būti taikoma.

Vis dėlto, kai importuojamoms prekėms taikomas muitas, žemės ūkio produktų importo mokestis arba pagal bendrą politiką nustatytos jiems lygiavertės rinkliavos, apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas, kai įvyksta apmokestinimo momentas šioms Bendrijos rinkliavoms ir šios rinkliavos tampa apskaičiuotinos.

Tais atvejais, kai importuojamos prekės nėra jokių minėtų Bendrijos rinkliavų objektas, valstybės narės, nustatydamos apmokestinamąjį įvykį ir datą, kada mokestis tampa apskaičiuotinas, taiko galiojančias nuostatas dėl muitų.“

25 Šeštosios direktyvos 28c straipsnio E dalies 1 punkte išdėstyta 16 straipsnio redakcija suformuluota taip:

„1. Nepažeisdamos kitų Bendrijos mokesčių nuostatų, valstybės narės gali, pasikonsultavusios, kaip numatyta 29 straipsnyje, imtis specialių priemonių, skirtų atleisti nuo pridėtinės vertės mokesčio visus ar kai kuriuos iš toliau nurodytų sandorių, su sąlyga, kad jie nėra skirti galutinai naudoti ir (arba) suvartoti ir kad pridėtinės vertės mokesčio suma, kurią reikia sumokėti pasibaigus susitarimams dėl situacijų, minimų

A–E punktuose, atitinka mokesčio sumą, kurią būtų tekę sumokėti, jeigu kiekvienas iš šių sandorių būtų apmokestintas šalies teritorijoje.

<...>

B. Prekes, kurias ketinama:

<...>

c) įforminti pagal muitinės sandėliavimo arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.

<...>

Vietas, minimas a, b, c, ir d papunkčiuose, apibrėžia galiojančios Bendrijos muitų nuostatos.

<...>“

Nacionalinės teisės aktai

Muitų srities teisės aktai

- ²⁶ Muitų įstatymo (*Toldloven*) redakcijos, pateiktos 1996 m. vasario 27 d. Kodifikuojančiame statute Nr. 113, su pakeitimais (toliau – Danijos įstatymas), 83 straipsnyje nustatytos kontrabanda įvežtų ar bandytų įvežti prekių tvarkymo procedūros.
- ²⁷ Šio straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad muitinės ir mokesčių valstybės institucijos arba policija „paima saugoti“ prekes, aptiktas vežamas kontrabanda ar kėsiantis įvežti kontrabanda, ir prekes, už kurias keliautojas vengia ar bando išvengti importo mokesčio mokėjimo. Šios dalies antrame sakinyje nustatyta, kad kontrabanda vežamas prekes ar kitas prekes, už kurias vengta mokėti muitą ar mokesčius arba kėsintasi išvengti muitų ar mokesčių, minėtos institucijos, laikydamosi konfiskavimo taisyklių, nustatytų Danijos civilinio proceso kodekso 75b straipsnyje, „paima saugoti arba konfiskuoja“.
- ²⁸ Danijos Muitų įstatymo 83 straipsnio 2 dalis išdėstyta taip:

„Kai sumokami muitai, mokesčiai ar bauda arba procesinių veiksmų išlaidos, laikantis bendrųjų importo taisyklių paimtos saugoti ar konfiskuotos prekės grąžinamos asmeniui, iš kurio jos buvo paimtos saugoti ar konfiskuotos, arba kitam asmeniui, įrodžiusiam, kad turi teisę į tas prekes. Jei prekės neatsiimamos per du mėnesius nuo mėnesio, kurį byla buvo galutinai išspręsta, pabaigos, muitinės ir mokesčių valstybės

institucijos jas parduoda per tinkamai paskelbtą viešąjį aukcioną. Prekės, kurios, muitinės ir mokesčių institucijų nuomone, negali būti parduodamos ar naudojamos, su muitinės priežiūra gali būti sunaikintos praėjus nustatytam laikui. Per aukcioną gautos lėšos visų pirma naudojamos viešosios valdžios institucijų patirtoms išlaidoms už prekių sandėliavimą ir pardavimą padengti muitams, mokesčiams ar baudai bei procesinių veiksmų išlaidoms apmokėti. Bet koks lėšų likutis grąžinamas savininkui, jeigu jis per trejus metus nuo aukciono prisistato ir tinkamai įrodo, kad yra parduotų prekių savininkas.“

Tabakui taikomo akcizo teisės aktai

- ²⁹ Pagal Įstatymo dėl tabakui taikomo akcizo (*Tobaksafgiftsloven*) redakcijos, pateiktos 1998 m. rugpjūčio 21 d. Kodifikuojančiame statute Nr. 635, 2 straipsnio 1 dalį su pakeitimais akcizas už Danijoje vartoti skirtas prekes turi būti sumokėtas ne vėliau nei akcizais apmokestinamos prekės gaunamos iš užsienio.
- ³⁰ To įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „akcizas mokamas už akcizu apmokestinamas prekes, importuojamas iš už ES ribų <...>“.
- ³¹ Remiantis nutartimi pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą darytina išvada, kad minėtame įstatyme nėra nei konkrečių nuostatų, reglamentuojančių mokesčių taikymą tabako gaminių kontrabandos ar pasikėsinimo juos įvežti kontrabanda atveju, nei nuostatų, reglamentuojančių tokių prekių areštą, konfiskavimą ar sunaikinimą.

PVM teisės aktai

- 32 Remiantis PVM įstatymo (*Momsloven*) redakcijos, pateiktos 1999 m. birželio 2 d. Kodifikuojančiame statute Nr. 422, 12 straipsnio 1 dalimi su pakeitimais, PVM mokamas už prekes, į Daniją importuotas iš už ES ribų. To paties straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad jei importuojamos prekės saugomos Kopenhagos laisvajame uoste laisvuosiuose sandėliuose arba muitinės sandėliuose, mokestis tampa mokėtinas tik tada, kai prekėms nebetaikoma viena iš minėtų procedūrų.
- 33 Šio įstatymo 26 straipsnio pirmame sakinyje nustatyta, kad mokestis tampa mokėtinas importavus prekes. To paties straipsnio antrame sakinyje nustatyta, kad mokestis už prekes, kurioms taikoma viena to įstatymo 12 straipsnio 2 dalyje nustatytų procedūrų, tampa mokėtinas tik tada, kai joms nebetaikoma atitinkama procedūra.
- 34 Remiantis nutartimi pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą darytina išvada, kad minėtame įstatyme nėra nei konkrečių nuostatų, reglamentuojančių mokesčių taikymą tabako gaminių kontrabandos ar pasikėsinimo juos įvežti kontrabanda atveju, nei nuostatų, reglamentuojančių tokių prekių areštą, konfiskavimą ar sunaikinimą.

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

- 35 DTL turi Danijos muitinės ir mokesčių institucijų pagal TIR konvencijos 6 straipsnį suteiktą leidimą išduoti TIR knygeles ir būti TIR operacijų garantas.

- 36 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nagrinėja tris su skola muitinei ir mokestine skola susijusias bylas dėl cigarečių kontrabandos gabenant su TIR knygelėmis, kurias išdavė ir garantijas suteikė DTL. Dviejose bylose prekės į Daniją buvo įvežtos jūros keliu, o trečioje byloje – sausumos transportu.
- 37 2000 m. gegužės 2 d. vietos mokesčių ir muitinės institucijos užfiksavo, kad jūros transportu prekės pateko į Bendrijos muitų teritoriją. Du sunkvežimiai kirto Danijos sieną keltu iš Klaipėdos uosto Lietuvoje, kuri pagrindinės bylos faktinių aplinkybių atsiradimo metu dar nebuvo Europos Sąjungos narė. Kai keltas prisišvartavo *Åbenrå*, minėtos institucijos patikrino šiuos sunkvežimius ir nustatė, kad puspriekabėse paslėptas didelis kiekis cigarečių, kurios nenurodytos TIR knygelėse.
- 38 Prekių įvežimą sausuma 2000 m. spalio 11 d. nustatė vietos mokesčių ir muitinės institucijos. Lietuvos krovininis automobilis atvyko į Frioslevą, esantį prie Danijos ir Vokietijos sienos, kur minėtos institucijos, be TIR knygelėje nurodytų prekių, aptiko didelį kiekį puspriekabėje paslėptų cigarečių. Šios prekės neteisėtai buvo įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją kertant Lenkijos, kuri pagrindinės bylos faktinių aplinkybių atsiradimo momentu dar nebuvo Europos Sąjungos narė, ir Vokietijos sieną. Pasakui jos buvo vežamos per Vokietiją iki Danijos, o Vokietijos valdžios institucijos jų nepastebėjo. Sunkvežimio ir puspriekabės plombos buvo nuimtos tik Danijoje atlikus muitinį patikrinimą.
- 39 Visose trijose pagrindinėse bylose muitinės institucijos nedelsdamos sulaukė cigaretės pagal Muitų įstatymo 83 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį. Cigaretės buvo šių

institucijų žinioje nuo jų sulaikymo iki sunaikinimo 2004 m. lapkričio–2005 m. kovo mėnesiais.

- 40 2001 m. gruodžio–2002 m. rugpjūčio mėnesiais išsiųstais laiškais minėtos institucijos transporto bendrovių, t. y. Lietuvos įmonių, kurioms priklausė TIR knygelės, pareikalavo sumokėti maito mokesčius, akcizą ir PVM už kontrabanda įvežtas cigaretes.
- 41 Kadangi tos įmonės į minėtus laiškus neatsakė, 2003 m. vasario 4 d. dviejose pagrindinėse bylose ir 2002 m. balandžio 16 d. trečioje pagrindinėje byloje muitinės ir mokesčių institucijos nusprendė, kad DTL, kaip garantas pagal TIR konvenciją, turi sumokėti sumą, atitinkančią maksimalius įsipareigojimus pagal TIR knygeles, kurias ji išdavė šioms vežimo operacijoms. DTL apskundė šiuos sprendimus *Landsskatteret* (mokesčių teismas), kuris juos patvirtino.
- 42 Paskui DTL dėl šio sprendimo *Østre Landsret* pateikė apeliacinį skundą ir sumokėjo, su išlyga, sumą, kurios reikalaujama dviejose pagrindinėse bylose, tačiau nesumokėjo su trečiąja byla susijusios sumos.
- 43 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad Muitų įstatymo 83 straipsnyje tiksliai nenurodoma, ar skola muitinei ir mokestinė skola už kontrabanda importuotas prekes išlieka ir gali būti išieškota, nors remiantis ta nuostata prekės yra sulaikytos, konfiskuotos ar sunaikintos.

44 Šiomis aplinkybėmis *Østre Landsret* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar Muitinės kodekso 233 straipsnio [pirmos pastraipos] d punkte vartojama „sulaikomų <...> ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamų“ [prekių sąvoka] turi būti aiškinama taip, kad ši nuostata taikoma tais atvejais, kai pagal Muitų įstatymo 83 straipsnio 1 dalį dėl neteisėto įvežimo sulaikytas prekes tuo pat metu ar vėliau muitinė sunaikina, neišleidusi jų iš savo žinios?

2. Ar [Akcizų] direktyva turi būti aiškinama taip, kad neteisėtai įvežtomis prekėmis, kurias muitinės institucijos sulaiko jas importuojant ir tuo pat metu ar vėliau sunaikina, taikomas „laikinas akcizo mokėjimo atidėjimas“, ir kad dėl to akcizo mokestis neatsiranda arba išnyksta (žr. [Akcizų] direktyvos 5 straipsnio 2 dalį ir 6 straipsnio 1 dalies c punktą, skaitomus kartu su Muitinės kodekso 84 straipsnio 1 dalies a punktu ir 98 straipsniu bei [Įgyvendinimo nuostatų] 876a straipsniu)?

Ar atsakymui į klausimą turi reikšmės tai, ar dėl neteisėto įvežimo atsiradusi skola muitinei išnyko pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio [pirmos pastraipos] d punktą?

3. Ar Šeštoji direktyva turi būti aiškinama taip, kad neteisėtai įvežtomis prekėmis, kurias muitinės institucijos sulaikė jas importuojant ir tuo pat metu ar vėliau sunaikino, taikytina „muitinio sandėliavimo procedūra“ ir kad dėl to neatsirado arba išnyko PVM skola (žr. Šeštosios direktyvos 7 straipsnio 3 dalį, 10 straipsnio

3 dalį ir 16 straipsnio 1 dalies B punkto c papunktį bei Įgyvendinimo nuostatų 876a straipsnį)?

Ar atsakymui į klausimą turi reikšmės tai, ar dėl neteisėto importo atsiradusi skola muitinei išnyko pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio [pirmos pastraipos] d punktą?

4. Ar Muitinės kodeksas, Įgyvendinimo nuostatos, Akcizų direktyva ir Šeštoji direktyva turi būti aiškinamos taip, kad valstybės narės, kurioje vykdant TIR operaciją aptiktas neteisėtas įvežimas, muitinė turi kompetencijos rinkti maito mokesčių, akcizo mokesčių ir PVM už operaciją, jei kitos valstybės narės, kurioje buvo įvykdytas neteisėtas įvežimas į Bendriją, institucijos neaptiko pažeidimo ir dėl to krovinio neapmokestino maito mokesčiu, akcizo mokesčiu ir PVM (žr. Muitinės kodekso 215 straipsnį, skaitomą kartu su jo 217 straipsniu, tuo metu galiojusių Įgyvendinimo nuostatų 454 straipsnio 2 ir 3 dalis bei Šeštosios direktyvos 7 straipsnį)?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- ⁴⁵ Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar aplinkybės, kuriomis vietos muitinės ir mokesčių institucijų sulaikytos prekės jas neteisėtai įvežus į Bendrijos muitų teritoriją ir kurias tos institucijos tuo pat

metu arba vėliau sunaikino, šiuo atveju neišleidusi jų iš savo žinios, yra susijusios su „sulaikytų ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuotų“ prekių sąvoka, nurodyta Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte.

- 46 DTL, Nyderlandų ir Italijos vyriausybės bei Europos Bendrijų Komisija mano, kad reikia taikyti šią sąvoką tokioje padėtyje esančioms prekėms, todėl pagal minėto Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktą skola muitinei už tokias prekes išnyksta. Danijos vyriausybė teigia priešingai, nes konfiskavimas pagal minėtą Muitinės kodekso nuostatą negali būti prilygintas prekių sunaikinimui pagal Muitų įstatymo 83 straipsnio 1 dalį.
- 47 Visų pirma reikia atkreipti dėmesį, kad pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktą skola muitinei išnyksta, jei prekės, dėl kurių atsirado ta skola pagal minėto kodekso 202 straipsnį, sulaikomos jas neteisėtai įvežant į Bendrijos muitų teritoriją ir tuo pat metu ar vėliau konfiskuojamos.
- 48 Visų pirma, kalbant apie Muitinės kodekso 202 straipsnyje ir 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte vartojamą sąvoką prekių „neteisėtas įvežimas“ į Bendrijos muitų teritoriją, pirmiausia reikia priminti, kad neteisėtas įvežimas įvyksta tuo momentu, kai prekės, apie jas nepranešus, pravežamos pro pirmąją minėtoje teritorijoje esančią muitinės įstaigą (2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Elshani*, C-459/07, Rink. p. I-2759, 25 punktas).
- 49 Todėl galima teigti, kad pagal minėto kodekso 202 straipsnį į Bendrijos muitų teritoriją „neteisėtai įvežtos“ tos prekės, kurios, kirtusios Bendrijos išorės sieną sausuma,

yra minėtoje teritorijoje už pirmosios muitinės įstaigos, tačiau kurios nebuvo joje pristatytos, todėl muitinės institucijos negavo pranešimo apie šių prekių įvežimą iš už šios pareigos įvykdymą atsakingų asmenų (minėto Sprendimo *Elshani* 26 punktą).

50 Taigi Teisingumo Teismas nusprendė, kad Muitinės kodekso 202 straipsnis ir 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktas turi būti aiškinami taip, kad skola muitinei išnyksta, tik jei neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės sulaikomos prieš minėtų prekių išvežimą iš pirmosios šioje teritorijoje esančios muitinės įstaigos (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Elshani* 38 punktą).

51 Toks vertinimas grindžiamas, pirma, tuo, kad Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte numatytas prekių sulaikymas ir konfiskavimas jas neteisėtai įvežus yra skolos muitinei išnykimo priežastis, kuri turi būti aiškinama siaurai (žr. minėto Sprendimo *Elshani* 30 punktą). Iš tikrųjų šiuo straipsniu įgyvendinama būtinybė apsaugoti nuosavus Bendrijos išteklius, o šis tikslas negali būti pažeistas nustatant naujas skolos muitinei išnykimo priežastis (šiuo klausimu žr. 2002 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *SPKR, C-112/01*, Rink. p. I-10655, 31 punktą ir minėto Sprendimo *Elshani* 31 punktą).

52 Antra, pats neteisėtai įvežtų prekių buvimas Bendrijos muitų teritorijoje jau kelia didelę riziką, kad šios prekės pateks į valstybių narių rinkas ir kad joms palikus zoną, kurioje yra pirmoji minėtoje teritorijoje esanti muitinės įstaiga, yra labai nedidelė tikimybė, kad muitinės įstaiga atsitiktinai jas atras vykdydama pasirinktinius patikrinimus (minėto Sprendimo *Elshani* 32 punktą).

- 53 Darytina išvada, kad tokių prekių sulaikymas ir konfiskavimas tuo pat metu arba vėliau pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktą gali reikšti, kad skola muitinei išnyksta tik tuo atveju, jei minėtos prekės sulaikomos prieš joms paliekant zoną, kurioje yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti Bendrijos muitų teritorijoje.
- 54 Galiausiai, priešingai nei teigia Danijos vyriausybė, tokį aiškinimą taip pat galima taikyti prekių vežimui su TIR knygelėmis.
- 55 Šiuo atveju, nors iš tikrųjų, pirma, TIR konvencijos 4 straipsnyje nustatyta, kad taikant TIR procedūrą vežamos prekės neapmokestinamos muitais ir importo ar eksporto mokesčiais bei rinkliavomis tarpinėse muitinės įstaigose, ir, antra, tos pačios konvencijos 5 straipsnyje nustatyta, kad minėtos prekės pagal bendrąją taisyklę nebus tikrinamos tarpinėse muitinės įstaigose, tai nereiškia, kad įvežant prekes į Bendrijos muitų teritoriją TIR knygeles iš esmės tikrina prie Bendrijos išorės sienos esanti muitinės įstaiga. Šiuo atveju taip pat tikrinamos ir muitinės plombos.
- 56 Be to, kaip pažymėjo generalinė advokatė išvados 102 punkte, net jei transporto operacija vykdoma su TIR knygele, kai neteisėtai į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės palieka zoną, kurioje yra pirmoji minėtoje teritorijoje esanti muitinės įstaiga, egzistuoja labai nedidelė tikimybė, kad muitinė jas atras vykdydama pasirinktinius patikrinimus. Todėl kyla didelis pavojus, kad tokios prekės galiausiai pateks į valstybių narių ekonominę apyvartą.
- 57 Todėl reikia manyti, kad net jei prekės gabenamos su TIR knygele, skola muitinei pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktą išnyksta tik tuo

atveju, jei prekės sulaikomos prieš joms paliekant zoną, kurioje yra pirmoji Bendrijos muitų teritorijai priklausanti muitinės įstaiga.

- 58 Šiuo atveju, kalbant apie abi bylas, kuriose prekės į Bendrijos muitų teritoriją buvo įvežtos jūros keliu, galima teigti, kad vietos muitinės ir mokesčių institucijos jas aptiko įvežant į minėtą teritoriją, kaip nustatyta Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte. Todėl atrodo, kad šios bylos susijusios su šia prielaida.
- 59 Kalbant apie bylą, kurioje prekės į Daniją buvo atgabentos sausuma, iš nutarties pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad neteisėtas įvežimas į Bendrijos muitų teritoriją įvyko kertant Lenkijos ir Vokietijos sieną. Tačiau šios prekės buvo sulaikytos ir sunaikintos kertant Vokietijos ir Danijos sieną, t. y. po „neteisėto įvežimo“, o ne jo momentu. Todėl galima teigti, kad šios bylos faktinės aplinkybės nesisijusios su prielaida, nurodyta Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte.
- 60 Antra, kalbėdama apie Muitinės kodekso 233 straipsnio d punkte vartojamų terminų „sulaikymas“ ir „konfiskavimas“ aiškinimą, DTL teigia, kad sulaikymas ir konfiskavimas yra viena po kitos taikomos priemonės ir kad konfiskavimas yra labiau ribojanti priemonė nei sulaikymas. Atvirkščiai, pasak Danijos vyriausybės, minėta nuostata lemia skolos muitinei išnykimą ir sulaikius, ir konfiskavus neteisėtai įvežtas prekes.
- 61 Šiuo atveju svarbu pažymėti, kad net jei kalbama apie dvi skirtingas priemones, praktiškai jos gali būti taikomos kartu. Kaip pažymėjo generalinė advokatė išvados

110 punkte, terminą „sulaikymas“ pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktą reikėtų suprasti kaip kompetentingų institucijų įsikišimą perimant faktinę prekių kontrolę, kad jos būtų laikomos saugiai ir būtų užkirstas kelias joms patekti į valstybių narių ekonominę grandinę.

- 62 Kalbant apie tai, ar prekių sunaikinimas gali būti laikomas „konfiskavimu“ pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktą, DTL, Nyderlandų vyriausybė ir Komisija teigia, kad konfiskavimas reiškia savininko nuosavybės teisių į prekes netekimą, ir tai, kad valdžios institucijos gali įgyti nuosavybės teisę į šias prekes, neturi reikšmės. DTL mano, kad konfiskavimas įvyksta tuo momentu, kai pirmasis savininkas netenka nuosavybės teisės į sulaikytas prekes. Danijos vyriausybė mano atvirkščiai, kad konfiskavimas reiškia turto perdavimą valstybės naudai. Taigi pagrindinėse bylose Danijos valstybė niekada nebuvo sulaikytų prekių savininkė.
- 63 Tokiu atveju reikia pažymėti, kad Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte, pirma, nėra jokios nuorodos į galimą prekių nuosavybės perdavimą ir, antra, jame kalbama tik apie galutinį teisės disponuoti atėmimą iš pirmojo savininko, kad jis negalėtų nesumokėjęs mokesčių šiomis prekėmis prekiauti Bendrijos rinkoje. Taigi, kalbant apie tokių prekių sunaikinimą prižiūrint valstybei, kad jos galutinai nepatektų į ekonomikos grandinę, nebūtina aiškinti, ar valstybė įgija nuosavybės teisę į sulaikytas prekes.
- 64 Galiausiai, priešingai nei teigia Danijos vyriausybė, aplinkybė, kad Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos c punkto antroje įtraukoje prekių sunaikinimas minimas atskirai nuo jų sulaikymo ar konfiskavimo, arba tai, kad minėto kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte konfiskavimas nepaminėtas, neprieštarauja tokiam vertinimui.

- 65 Iš tikrųjų Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos c punkto antra įtrauka taikoma situacijoms, kai muitinės procedūrai deklaruotos prekės lieka importuotojo žinioje numatant skolos muitinei išnykimo priežastis ir deklaruotoms prekėms, kuriomis muitinės įstaiga nedisponuoja ir kurios, jos nurodymu, yra sunaikinamos. Atvirkščiai, Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte kalbama tik apie prekes, kuriomis importuotojas nedisponuoja.
- 66 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad aplinkybės, kuriomis vietos muitinės ir mokesčių institucijos sulaukė į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes zonoje, kur yra pirmoji muitinės įstaiga prie Bendrijos išorės sienos, ir tuo pat metu arba vėliau sunaikino turėdamos jas savo žinioje, susijusios su Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte vartojama „sulaikytų ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuotų“ prekių sąvoka, todėl pagal šią nuostatą skola muitinei išnyksta.

Dėl antrojo klausimo

- 67 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar laikoma, kad prekėms, kurios sulaukytos jas įvežamos į Bendrijos teritoriją ir kurias tuo pat metu ar vėliau sunaikina kompetentingos institucijos, taikomas „laikinas akcizo mokėjimo atidėjimas“ pagal kartu skaitomas Akcizų direktyvos 5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos ir 6 straipsnio 1 dalies c punkto ir Muitinės kodekso 84 straipsnio 1 dalies a punkto ir 98 straipsnio bei Įgyvendinimo nuostatų 867a straipsnio nuostatas, ir todėl pareiga mokėti akcizo mokesčių už tas prekes neat-siranda arba išnyksta.

- 68 Šis teismas taip pat klausia, ar dėl tokio įvežimo atsiradusios skolos muitinei išnykimas pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktą turi įtakos atsakymui į šį klausimą.
- 69 Kad būtų galima įvertinti prekių sulaikymo ir sunaikinimo poveikį akcizo skolos atsiradimui, visų pirma reikia nustatyti, ar remiantis Akcizų direktyvos 5 straipsnio 1 pastraipa, akcizo mokestis yra mokėtinas. Tik paskui keliami klausimai dėl akcizo mokėjimo ir galimo laikino jo mokėjimo atidėjimo pagal atitinkamai minėtos direktyvos 6 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnio 2 dalį.
- 70 Kalbant, visų pirma, apie akcizo mokėtinumą, pažymėtina, kad Akcizų direktyvos 5 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje pasakyta, jog akcizas tampa mokėtinas Bendrijos teritorijoje pagaminus juo apmokestinamas prekes arba tokias prekes importavus į minėtą teritoriją. Šios dalies antroje pastraipoje nustatyta, kad „importas“ turi būti suprantamas kaip „prekės įvežimas į Bendrijos teritoriją“.
- 71 Siekiant užtikrinti nuoseklų aptariamų Bendrijos teisės aktų aiškinimą, šią nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte vartojamą sąvoką „įvežimas“.
- 72 Tai reiškia, kad akcizu apmokestinamos prekės turi būti laikomos įvežtomis į Bendrijos teritoriją pagal Akcizų direktyvos 5 straipsnio 1 dalį nuo to momento, kai jos palieka zoną, kurioje yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti Bendrijos muitų teritorijoje (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Elshani* 25 punktą).

- 73 Tokiais atvejais, kaip antai aptariami dviejose pagrindinėse bylose, kai jūros keliu atgabentos prekės buvo sulaikytos, o vėliau muitinės ir mokesčių institucijos jas sunaikino prieš joms paliekant pirmąją muitinės įstaigą, esančią Bendrijos teritorijoje, būtų galima teigti, kad tos prekės nebuvo importuotos į Bendrijos teritoriją, todėl Akcizų direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje numatytas akcizas netapo mokėtinas. Tad minėtos prekės negali būti apmokestintos akcizo mokesčiu.
- 74 Atvirkščiai, kai tokias prekes institucijos sulaiko ir sunaikina joms palikus pirmąją muitinės įstaigą, esančią Bendrijos teritorijoje, reikia pripažinti, kad jos buvo importuotos į Bendriją, todėl akcizo mokestis už jas tapo mokėtinas pagal Akcizų direktyvos 5 straipsnio 1 dalį. Atrodo, kad taip yra tuo atveju, kai pagrindinėje byloje aptariamoms prekėms neteisėtai buvo įvežtos į Bendrijos teritoriją Vokietijoje, o vėliau sulaikytos ir sunaikintos Danijoje.
- 75 Antra, dėl klausimo, ar ir kuriuo momentu akcizas, kuris tampa mokėtinas įvežus prekes į Bendrijos teritoriją, turi būti sumokėtas, reikia pažymėti, kad Akcizų direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jos šis mokestis turi būti mokamas, be kita ko, minėtas prekes išleidus vartoti. Remiantis to paties straipsnio antros pastraipos c punktu, išleidimas vartoti reiškia „bet kokį šių prekių importą, įskaitant neteisėtą, kai toms prekėms nebuvo pritaikytas laikino akcizo mokėjimo atidėjimo režimas“.
- 76 Kaip minėta šio sprendimo 71 ir 72 punktuose, prekių „importo“ sąvoka pagal Akcizų direktyvą reiškia, kad prekės paliko zoną, kurioje yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti Bendrijos muitų teritorijoje.

- 77 Trečia, kalbant apie prekes, aptariamą byloje, kurios aplinkybėmis jos buvo atvežtos sausuma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar akcizo mokėjimo reikalavimas gali būti laikinai atidėtas pagal Akcizų direktyvos 5 straipsnio 2 dalį dėl to, kad sulaikytoms ir konfiskuotoms prekėms jas neteisėtai įvežus į Bendrijos muitų teritoriją buvo pritaikyta muitinio sandėliavimo procedūra pagal Įgyvendinimo nuostatų 867a straipsnį.
- 78 Tokiu atveju reikia priminti, kad Akcizų direktyvos 4 straipsnio c punkte apibrėžtas laikino akcizo mokėjimo atidėjimo režimas yra mokestinis režimas, taikomas prekių, už kurias laikinai atidėtas akcizo mokėjimas, gamybai, perdirbimui, laikymui ir judėjimui. Tokio režimo savybė yra tai, kad akcizo mokestis už prekes, kurioms taikomas toks režimas, dar nėra mokėtinas, nors įvykis, dėl kurio jos tampa apmokestinamos, jau įvyko (2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Cipriani*, C-395/00, Rink. p. I-11877, 42 punktas). Taigi, kalbant apie akcizu apmokestinamas prekes, taikant tokį režimą akcizų mokėjimas atidedamas iki to momento, kai bus įvykdyta mokėtinumo sąlyga.
- 79 Iš tikrųjų Akcizų direktyvos 5 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad laikinas akcizo mokėjimo atidėjimas reiškia, jog neteisėtai įvežtoms prekėms taikoma viena iš sąlyginio neapmokestinimo procedūrų, išvardytų Muitinės kodekso 84 straipsnio 1 dalies a punkte, tarp kurių yra muitinio sandėliavimo procedūra.
- 80 Tačiau remiantis šio sprendimo 75 ir 76 punktais darytina išvada, kad pagrindinėse bylose akcizas tapo mokėtinas nuo to momento, kai prekės paliko zoną, kurioje yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti Bendrijos muitų teritorijoje.
- 81 Tai reiškia, kad neteisėtai importuotos kontrabandinės prekės laikomos išleistomis vartoti, todėl vėlesnis muitinio sandėliavimo procedūros taikymas pagal Įgyvendinimo

nuostatų 867a straipsnį po jų sulaikymo ir konfiskavimo neturi jokios įtakos akcizo mokėtinumui.

82 Iš tikrųjų Įgyvendinimo nuostatų 867a straipsnis, skaitomas kartu su Muitinės kodekso 84 straipsnio 1 dalies a punktu ir Akcizų direktyvos 5 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, negali prieštarauti akcizo mokesčio mokėtinumui, kuris matyti iš minėtos direktyvos 6 straipsnio 1 dalies antros pastraipos c punkto.

83 Galiausiai, kalbant apie tai, ar skolos muitinei išnykimas pagal Muitinės kodekso 233 pirmos pastraipos d punktą turi įtakos už tas prekes mokėtino akcizo mokesčio išnykimui, Akcizų direktyvoje nėra aiškios nuostatos, kurioje būtų kalbama apie akcizo mokesčio išnykimą neteisėto prekių importo atveju.

84 Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į maito mokesčių ir akcizų panašumus dėl to, kad jie atsiranda importavus prekes į Bendrijos teritoriją ir paskui jas išleidus į valstybių narių rinką, ir, siekiant užtikrinti nuoseklų aptariamų Bendrijos teisės aktų aiškinimą, reikia pripažinti, kad akcizo mokesčiai išnyksta tokiomis pačiomis aplinkybėmis kaip ir maito mokesčiai.

85 Todėl, kaip matyti iš šio sprendimo 50 punkto, tam kad akcizo mokestis išnyktų, prekės turi būti sulaikomos ar konfiskuojamos prieš joms paliekant zoną, kurioje yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti Bendrijos maitų teritorijoje.

86 Todėl į antrąją klausimą reikia atsakyti, kad Akcizų direktyvos 5 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, jog prekės, kurias vietos

muitinės ir mokesčių institucijos sulaukė įvežamas į Bendrijos teritoriją ir kurias tos institucijos iš karto arba vėliau sunaikino neišleidusios jų iš savo žinios, turi būti laikomos neimportuotomis į Bendriją, todėl tų prekių apmokestinimo akcizu momentas neįvyksta. Prekėms, kurios buvo sulaikytos neteisėtai jas įvežus į minėtą teritoriją, t. y. nuo to momento, kai jos paliko zoną, kur yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti minėtoje teritorijoje, ir kurias minėtos institucijos iš karto arba vėliau sunaikino neišleidusios jų iš savo žinios, netaikomas „laikinas akcizo mokėjimo atidėjimas“ pagal kartu skaitomas Akcizų direktyvos 5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos ir 6 straipsnio 1 dalies c punkto, Muitinės kodekso 84 straipsnio 1 dalies a punkto ir 98 straipsnio ir Įgyvendinimo nuostatų 867a straipsnio nuostatas, todėl apmokestinimo akcizo mokesčiu momentas įvyksta ir dėl to akcizas už šias prekes tampa mokėtinas.

Dėl trečiojo klausimo

⁸⁷ Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar kartu skaitomos Šeštosios direktyvos 7 straipsnio 3 dalies, 10 straipsnio 3 dalies ir 16 straipsnio 1 dalies B punkto c papunkčio bei Įgyvendinimo reglamento 867a straipsnio nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad prekėms, kurias vietos muitinės ir mokesčių institucijos sulaukė jas importuojant į Bendriją arba po to, kai jos buvo importuotos, ir šios institucijos jas iš karto arba vėliau sunaikino neišleidusios iš savo žinios, taikomas muitinio sandėliavimo režimas, nors apmokestinimo PVM momentas neįvyksta ir tas mokestis netampa mokėtinas.

⁸⁸ Šis teismas taip pat klausia, ar dėl tokio įvežimo atsiradusios skolos muitinei išnykimas pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktą turi įtakos atsakymui į šį klausimą.

- 89 Pirma, kalbant apie su neteisėtai į Bendriją įvežtomis prekėmis susijusį apmokestinimo momentą ir galėjimą apskaičiuoti PVM, reikia visų pirma pabrėžti, kad pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 2 dalį „importui“ taikomas PVM. Pagal minėtos direktyvos 7 straipsnio 1 dalies a punktą importas įvyksta, kai aptariama prekė „įvežama į Bendriją“.
- 90 Be to, reikia pažymėti, kad Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nustatyta, kad kai importuojamoms prekėms taikomas, be kita ko, muitas, „apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas, kai tie muitai tampa apskaičiuotini“.
- 91 Be to, remiantis Teisingumo Teismo praktika dėl Šeštosios direktyvos taikymo neteisėtam kvaišalų importui darytina išvada, kad tokiais atvejais apmokestinimo muitų mokesčiais bei PVM ir jų apskaičiavimo momentas iš esmės sutampa. Iš tikrųjų šių dviejų režimų esminiai bruožai yra panašūs, nes jie atsiranda dėl importo į Bendriją ir dėl paskui einančio prekių išleidimo į valstybių narių rinką (šiuo klausimu žr. 1984 m. vasario 28 d. Sprendimo *Einberger*, 294/82, Rink. p. 1177, 18 punktą bei 1990 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Witzemann*, C-343/89, Rink. p. I-4477, 18 punktą).
- 92 Šiuo atveju, atsižvelgiant į tai, kas pasakyta šio sprendimo 48 punkte, Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 3 dalies antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad apmokestinimo PVM momentas ir jo apskaičiavimas už sulaikytas ir iš karto arba vėliau konfiskuotas kontrabandines prekes gali įvykti tik tada, kai prekės palieka zoną, kurioje yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti Bendrijos muitų teritorijoje.
- 93 Todėl kai kompetentingos institucijos importuojamas prekes sulaiko ir iš karto arba vėliau jas sunaikina prieš joms paliekant pirmąją muitinės įstaigą, esančią Bendrijos muitų teritorijoje, reikia pripažinti, kad pagal šį straipsnį neįvyksta nei apmokestinimo

PVM, nei jo mokėtinumo momentas. Taip yra dviejose pagrindinėse bylose, kai prekės buvo atgabentos jūra.

- ⁹⁴ Atvirkščiai, kai kitos valstybės narės institucijos prekes sulaiko ir iš karto arba vėliau jas sunaikina joms palikus pirmąjį muitinės įstaigą, esančią Bendrijos muitų teritorijoje, pagal Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą apmokestinimo PVM momentas jau yra įvykęs ir dėl to mokestis tapo mokėtinas. Taip yra trečioje pagrindinėje byloje, kai prekės buvo atgabentos sausuma.
- ⁹⁵ Antra, remiantis Teisingumo Teismui pateiktu klausimu matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar Įgyvendinimo nuostatų 867a straipsnis turi įtakos PVM mokėjimui taip, kad reikėtų laikyti, jog sulaikytoms prekėms taikomas „muitinio sandėliavimo režimas“, kuris nurodytas Šeštosios direktyvos 16 straipsnio 1 dalies B punkto c papunktyje, nors apmokestinimo PVM momentas neįvyko ir tas mokestis netapo mokėtinas. Minėtas teismas taip pat siekia išsiaiškinti, ar tokioms prekėms gali turėti įtakos dėl apmokestinimo momento ir mokesčio mokėtinumo atsiradęs laikino mokėjimo atidėjimo poveikis.
- ⁹⁶ Šiuo atveju, kalbant apie Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos antrame sakinyje nurodytą situaciją, kai „įvežtoms į Bendriją prekėms taikoma viena iš 7 straipsnio 3 dalyje nurodytų procedūrų“, reikia konstatuoti, kad terminas „įvežtoms“ turi būti suprantamas kaip reiškiantis, kad prekės nepaliko pirmosios muitinės įstaigos ir todėl nėra importuotos į Bendrijos teritoriją. Todėl kai prekės sulaikomos ir konfiskuojamos įvežus jas per Bendrijos išorės sieną, apmokestinimo momentas neįvyksta ir mokestis netampa mokėtinas, tad nėra reikalo kelti klausimo dėl galimo minėtos direktyvos 10 straipsnio 3 dalies antros pastraipos ir 16 straipsnio 1 dalies

B punkto bei Įgyvendinimo nuostatų 867a straipsnio poveikio, kaip yra dviejose pagrindinėse bylose jūra importuotų prekių atveju.

- 97 Priešingai nei buvo konstatuota šio sprendimo 81 ir 82 punktuose dėl akcizo mokėtinumo, kai neteisėtai į Bendriją įvežtas prekes kompetentingos institucijos sulaiko ir konfiskuoja jas išvežus iš pirmosios muitinės įstaigos, Įgyvendinimo nuostatų 867a straipsnis ir Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 3 dalies antra pastraipa nedraudžia reikalauti sumokėti PVM už minėtas prekes, net jeigu joms vėliau taikomas muitinio sandėliavimo režimas. Taip yra prekių, kurios trečiosios pagrindinės bylos aplinkybėmis atvežtos sausuma, atveju.
- 98 Trečia, kalbant apie muitinės skolos išnykimo pagal Muitinės kodekso 233 straipsnio pirmos pastraipos d punktą poveikį apmokestinimo PVM momentui ir PVM mokėtinumui, atsižvelgiant į apmokestinimo maito mokesčiu ir PVM momento ir tų mokesčių mokėtinumo, remiantis Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, panašumus, apie kuriuos kalbėta šio sprendimo 91 punkte, reikia konstatuoti, kad importo maito mokesčiams ir PVM taikomos tokios pačios išnykimo sąlygos.
- 99 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, jog į trečiąją klausimą reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 2 punktas, 7 straipsnis ir 10 straipsnio 3 dalis turi būti aiškiami taip, kad prekės, kurias įvežamas į Bendrijos teritoriją vietos muitinės ir mokesčių institucijos sulaikė ir tuo pat metu ar vėliau sunaikino neišleisdamos jų iš savo žinios, turi būti laikomos neimportuotomis į Bendriją, todėl apmokestinimo PVM už tas prekes momentas neįvyksta ir dėl to minėtas mokeskis netampa mokėtinas. Tačiau kartu skaitomos Šeštosios direktyvos 10 straipsnio 3 dalies antros pastraipos ir 16 straipsnio 1 dalies B punkto c papunkčio ir Įgyvendinimo nuostatų 867a straipsnio nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad apmokestinimo PVM momentas įvyksta ir

tas mokestis tampa mokėtinas, kai minėtos institucijos prekes sulaiko jas neteisėtai įvežus į minėtą teritoriją, t. y. nuo to momento, kai jos palieka zoną, kur yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti minėtoje teritorijoje, ir tuo pat metu arba vėliau jas sunaikina neišleidusios iš savo žinios, net jei vėliau joms taikoma muitinės procedūra.

Dėl ketvirtojo klausimo

- ¹⁰⁰ Ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar valstybės narės muitinės įstaiga, kurioje nustatytas neteisėtas prekių importas transporto operaciją vykdant su TIR knygele, yra pagal kartu skaitomas Muitinės kodekso 215 ir 217 straipsnių, Įgyvendinimo nuostatų 454 straipsnio 2 ir 3 dalių, Akcizų direktyvos 7 straipsnio 1 dalies ir Šeštosios direktyvos 7 straipsnio nuostatas kompetentinga išieškoti maito mokesčius, akcizus ir PVM už kontrabandinės prekes, jei valstybės narės, kurioje įvyko neteisėtas įvežimas į Bendriją, institucijos nenustatė to pažeidimo ir neišieškojo maitų ir mokesčių.
- ¹⁰¹ Visų pirma reikia atkreipti dėmesį, kad atsižvelgiant į atsakymus, pateiktus į ankstesnius klausimus, šis klausimas susijęs tik su ta pagrindine byla, kurios aplinkybėmis cigaretės į Bendriją buvo įvežtos sausuma per Lenkijos ir Vokietijos sieną, o vėliau Danijos institucijos jas aptiko Vokietijos ir Danijos pasienyje.
- ¹⁰² Be to, kaip pabrėžia Nyderlandų vyriausybė ir Komisija, atskirai reikia išnagrinėti kompetencijas išieškoti maito mokesčius, akcizus ir PVM.

- 103 Kalbant, pirma, apie kompetenciją išieškoti skolą muitinei, visų pirma iš Muitinės kodekso 215 straipsnio 1 dalies pirmos įtraukos matyti, kad skola muitinei atsiranda „toje vietoje, kurioje įvykdomi jos atsiradimą lemiantys veiksmai“.
- 104 Tokiu atveju, remiantis Teisingumo Teismo praktika, darytina išvada, kad nustačius vietą, kurioje atsirado skola muitinei, galima nustatyti valstybę narę, kuri kompetentinga išieškoti maito mokesčius. Taigi šia nuostata siekiama apibrėžti teritorinę kompetenciją skolos muitinei išieškojimo srityje (šiuo klausimu žr. 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Road Air Logistics Customs*, C-526/06, Rink. p. I-11337, 26 punktą).
- 105 Pagal Muitinės kodekso 215 straipsnio 3 dalį minėto kodekso 217 straipsnio 1 dalyje nurodyta muitinė, turinti kompetenciją įtraukti į apskaitą skolą muitinei, „yra valstybėje narėje, kurioje skola muitinei atsiranda“.
- 106 Galiausiai, kaip minėta šio sprendimo 48 punkte, pagal Muitinės kodekso 202 straipsnį skola muitinei atsiranda toje vietoje, kur maito mokesčiais apmokestinamos prekės kerta pirmąją muitinės įstaigą, esančią Bendrijos maitų teritorijoje, apie prekes jai nepranešus.
- 107 Taigi remiantis kartu skaitomomis minėtomis nuostatomis, darytina išvada, kad atitinkamoje pagrindinėje byloje susiklosčiusiomis aplinkybėmis išieškoti skolą muitinei yra kompetentingos būtent tos valstybės narės, kuri yra prie Bendrijos išorės sienos, per kurią prekės neteisėtai įvežtos į Bendrijos maitų teritoriją, institucijos,

t. y. aptariamoje pagrindinėje byloje – Vokietijos institucijos, net jei neteisėtas prekių įvežimas buvo nustatytas vėliau kitos valstybės narės teritorijoje.

- 108 Be to, kaip pažymėjo DTL, remiantis Įgyvendinimo nuostatų 454 straipsniu darytina išvada, kad minėtas kompetencijų pasiskirstymas taip pat taikomas ir tais atvejais, kai transporto operacija vykdoma su TIR knygele.
- 109 Antra, svarbu pažymėti, kad kompetencija išieškoti PVM matyti iš kartu skaitomų Šeštosios direktyvos 7 straipsnio 2 dalies ir 10 straipsnio 3 dalies nuostatų.
- 110 Minėto 7 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „prekių importo vieta yra ta valstybė narė, kurios teritorijoje prekės yra, kai jos įvežamos į Bendriją“. Kita vertus, 10 straipsnio 3 dalyje numatyta, kaip minėta šio sprendimo 90 punkte, kad „apmokestinimo momentas įvyksta ir mokestis tampa apskaičiuotinas, kai prekės įvežamos“.
- 111 Taigi, kaip ir muito mokestis, PVM tapo mokėtinas toje valstybėje narėje, per kurią prekės buvo neteisėtai įvežtos į Bendriją, todėl tos valstybės narės institucijos, t. y. kalbant apie aptariamą pagrindinę bylą – Vokietijos institucijos, yra kompetentingos išieškoti šį mokestį.
- 112 Galiausiai, kalbant apie kompetenciją išieškoti akcizo mokestį, Akcizų direktyvos 7 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, numatyta, kad jei akcizu apmokestinamos prekės, kurios jau buvo išleistos vartoti vienoje valstybėje narėje, komerciniais tikslais yra laikomos kitoje valstybėje narėje, tuomet akcizas turi būti sumokėtas toje kitoje valstybėje narėje.

- 113 Šiuo atveju tikėtina, kad aptiktos ir sulaikytos prekės buvo laikomos komerciniais tikslais. Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris yra vienintelis susipažinęs su jam pateiktu nagrinėti ginču, turi įvertinti, ar taip yra nagrinėjamu atveju.
- 114 Jei taip, remiantis kartu skaitomomis Akcizų direktyvos 6 straipsnio 1 dalies ir 7 straipsnio 1 dalies nuostatomis, darytina išvada, kad išieškoti akcizo mokesčių yra kompetentingos valstybės narės, kurioje į Bendriją neteisėtai įvežtos prekės buvo aptiktos ir sulaikytos, institucijos. Aptariamoje pagrindinėje byloje tai būtų Danijos institucijos.
- 115 Jei ne, tai pirmoji valstybė narė, minėtoje byloje – Vokietijos Federacinė Respublika, pagal Akcizų direktyvos 6 straipsnį būtų kompetentinga išieškoti akcizo mokesčių net ir tuo atveju, jei neteisėtai įvežtas prekes tik vėliau aptiko kitos valstybės narės institucijos.
- 116 Todėl į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti, kad Muitinės kodekso 202 straipsnis, 215 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 217 straipsnis bei Šeštosios direktyvos 7 straipsnio 2 dalis ir 10 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinamos taip, kad būtent prie Bendrijos išorės sienos, per kurią prekės neteisėtai buvo įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją, esančios valstybės narės institucijos turi kompetenciją išieškoti skolą muitinei ir PVM net ir tuo atveju, jei tos prekės vėliau buvo atvežtos į kitą valstybę narę, kur buvo aptiktos ir sulaikytos. Akcizų direktyvos 6 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad tos valstybės narės institucijos turi kompetenciją išieškoti akcizo mokesčių, jei tos prekės laikomos komerciniais tikslais. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nustatyti, ar jo nagrinėjamoje byloje ši sąlyga įvykdyta.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ¹¹⁷ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **Aplinkybės, kuriomis vietos muitinės ir mokesčių institucijos sulaukė į Bendrijos muitų teritoriją įvežamas prekes zonoje, kur yra pirmoji muitinės įstaiga prie Bendrijos išorės sienos, ir tuo pat metu arba vėliau sunaikino turėdamos jas savo žinioje, susijusios su 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, su pakeitimais, padarytais 1999 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu Nr. 955/1999, 233 straipsnio pirmos pastraipos d punkte vartojama „sulaikytų ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuotų“ prekių sąvoka, todėl pagal šią nuostatą skola muitinei išnyksta.**

2. **1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyvos 92/12/EEB dėl bendros tvarkos, susijusios su akcizais apmokestinamais produktais, ir jų laikymu, judėjimu ir kontrole, su pakeitimais, padarytais 1996 m. gruodžio 30 d. Tarybos direktyva 69/99/EB, 5 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa ir 6 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, jog prekės, kurias vietos muitinės ir mokesčių institucijų sulaukė įvežamas į Bendrijos teritoriją ir kurias tos institucijos iš karto arba vėliau sunaikino neišleidusios jų iš savo žinios, turi būti laikomos neimportuotomis į Bendriją, todėl tų prekių apmokestinimo akcizu**

momentas neįvyksta. Prekėms, kurios buvo sulaikytos neteisėtai jas įvežus į minėtą teritoriją, t. y. nuo to momento, kai jos paliko zoną, kur yra pirmoji muitinės įstaiga, esanti minėtoje teritorijoje, ir kurias minėtos institucijos iš karto arba vėliau sunaikino neišleidusios jų iš savo žinios, netaikomas „laikinas akcizo mokėjimo atidėjimas“ pagal kartu skaitomas minėtos direktyvos 5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos ir 6 straipsnio 1 dalies c punkto, Reglamento Nr. 2913/92 su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 955/99, 84 straipsnio 1 dalies a punkto ir 98 straipsnio ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas, su pakeitimais, padarytais 1999 m. liepos 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1662/1999, 867a straipsnio nuostatas, todėl apmokestinimo akcizo mokesčiu momentas įvyksta ir dėl to akcizas už šias prekes tampa mokėtinas.

3. 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, su pakeitimais, padarytais 1999 m. spalio 22 d. Tarybos direktyva 1999/85/EB, 2 straipsnio 2 punktas, 7 straipsnis ir 10 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinami taip, kad prekės, kurias įvežamas į Bendrijos teritoriją vietos muitinės ir mokesčių institucijos sulaikė ir tuo pat metu ar vėliau sunaikino neišleisdamos jų iš savo žinios, turi būti laikomos neimportuotomis į Bendriją, todėl apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu už tas prekes momentas neįvyksta ir dėl to minėtas mokestis netampa mokėtinas. Tačiau kartu skaitomos minėtos direktyvos 10 straipsnio 3 dalies antros pastraipos ir 16 straipsnio 1 dalies B punkto c papunkčio ir Reglamento Nr. 2454/93 su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 1662/1999, nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad apmokestinimo pridėtinės vertės mokesčiu momentas įvyksta ir tas mokestis tampa mokėtinas, kai minėtos institucijos prekes sulaiko jas neteisėtai įvežus į minėtą teritoriją, t. y. nuo to momento, kai jos palieka zoną, kur yra pirmoji muitinės

įstaiga, esanti minėtoje teritorijoje, ir tuo pat metu arba vėliau jas sunaikina neišleidusios iš savo žinios, net jei vėliau joms taikoma muitinės procedūra.

4. Reglamento Nr. 2913/92 su pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 955/1999 202 straipsnis, 215 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 217 straipsnis bei Šeštosios direktyvos 77/388 su pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/85, 7 straipsnio 2 dalis ir 10 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinamos taip, kad būtų prieš Bendrijos išorės sienos, per kurią prekės neteisėtai buvo įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją, esančios valstybės narės institucijos turi kompetenciją išieškoti skolą muitinei ir pridėtinės vertės mokestį net ir tuo atveju, jei tos prekės vėliau buvo atvežtos į kitą valstybę narę, kur buvo aptiktos ir sulaikytos. Direktyvos 92/12 su pakeitimais, padarytais Direktyva 96/99 6 straipsnio 1 dalis ir 7 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad tos valstybės narės institucijos turi kompetenciją išieškoti akcizo mokestį, jei tos prekės laikomos komerciniais tikslais. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nustatyti, ar jo nagrinėjamoje byloje ši sąlyga įvykdyta.

Parašai.